

Služovice

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Opava

Nadmořská výška: 269 m n. m.

Počet obyvatel: 824

Adresa URL: www.sluzovice.cz

Okres: Opava

GPS souřadnice: 49.988509N, 17.994868E

První pís. zmínka: 1349 (675 let)

PSČ: 747 28

Historie obce Služovice

Podle první písemné zprávy z r. 1349 Služovice spolu s dalšími 68 obcemi odváděly městu Opavě za údržbu mostů a cest naturální dávku ve formě obilí. Se sousedním Oldřišovem tvořily společný statek a s ním sdílely historické události. Podobně jako Oldřišov náležely také Služovice v nejstarší době premonstráckému klášteru Hradisko u Olomouce, jehož držbu na Opavsku zlikvidovali husité a reformace. V roce 1430 je uváděn pánem Služovic husitský hejtman Jan Tovačovský z Cimburka. I když se premonstráti po letech majetku na Opavsku, tedy i Služovic zmocnili, přece pro neustálé rozepře a zvyšující se ekonomické potíže byli donuceni jej odprodat. Těžké doby prožívaly Služovice po dobytí města Opavy, tedy po roce 1607, kdy nedobrovolný odchod evangelických majitelů Oderských z Liděřova dal možnost následujícím vlastníkům kořistit. Vojensky schopnými bylo v té době v obci 10 sedláků, 5 zahradníků a dva dvoraři. Stál zde totiž dvůr s pivovarem náležející oldřišovské vrchnosti. Nová vrchnost nutila poddané ve Služovicích k neúměrným robotám, neposlušné věznila. Obec se spolu s Oldřišovem se svými pány soudila a donutila k odchodu nejprve Fridricha Sedlického v r. 1612 a pak Karla Danvice v r. 1614. V témže roce byl ve Služovicích zřízen svobodný dvůr, jehož prvním majitelem se stal p. Skronský a posléze Kryštof Sedlický. Další majitel Fridrich Čamr byl horlivým evangelíkem a podílel se na stavovském odboji. Po jeho porážce byl majitel zavražděn a Služovice v odhadní ceně 3 923 tolarů konfiskovány. Sužovanou obec navíc v roce 1625 postihl mor a většina obyvatel zemřela. Dle karolínského katastru v roce 1721 byl majitelem Služovic Jan Josef hr. Gašínský z Gašína a ve Služovicích mu patřil vodní mlýn o jednom složení a dvůr. V roce 1729 vyhořel kostel a v následujícím roce jej nahradila dřevěná stavba.

Při dělení velkého Opavska v roce 1377 mezi 4 syny vévody Mikuláše II. ves Vrbka patřila Václavovi z Kravař. Pro podporu husitství na Opavsku byl donucen Petr Strážnický z Kravař své panství Kravaře opustit a vrchní své právo ve vsi Vrbce prodal Ježkovi z Libosvár. Ve Vrbce byl v té době již poplužní dvůr. Podobně jako u sousedících obcí se situace zkomplikovala v důsledku zostřujícího se protireformačního kurzu vlády a jí poplatných místních činovníků. Jedni z nich na Opavsku byli Sedlničtí z Choltic. Ve Služovicích se jim podařil diplomatický tah, když pro stupňující se odpor obec prodal Fridrich Sedlnický roku 1612 svému spojenci Karlu Danvicovi, aby pokračoval v jeho politice. Obec Vrbku ale Kryštof ml. Sedlický v témže roce prodal za 3 050 zlatých evangelíkovi Bernardu Dobšicovi z Plavu, který se stal komorníkem knížectví krnovského. Bernard Dobšic se angažoval ve stavovském odboji zejména za dánsko-emigrantské diverze na Opavsko, a proto jeho majetek liechtensteinská exekuční komise konfiskovala. Vrbka byla komisí oceněna na 5 375 tolarů. Není tudíž náhodou, že Bernard Dobšic záhy zemřel za záhadných okolností, stejně jako celá řada jeho majetných souvěrců. Vdově Kateřině Dobšicové,

znovu provdané za Jiřího Františka Donáta sice bylo povoleno na dvoře Vrbce zůstat, ale již v roce 1632 ves i dvůr zpustly. Teprve na základě mnohých urgencí po skončení války se na Vrbeckém dvoře usadil její potomek Jiří Donát. Po jeho smrti v roce 1685 se v držbě statku Vrbky vystřídali okolní šlechtičtí majitelé, jako Eichendorfové, Henneberkové, Lichnovští, ale i řada drobnějších vlastníků. Za Josefa Bocka, svob. p. z Burkvic ve Vrbce měla vrchnost dva rybníky se 600 tříletými kapry a dvůr. V roce 1795 koupil Vrbku majitel oldřšovského panství Jan Nepomuk hr. Wilczek. S Oldřšovem a Služovicemi pak sdílela společné osudy. V roce 1742 po prohrané prusko-rakouské válce připadly Služovice a Vrbka stejně jako ostatní obce a města na Hlučínsku k Prusku. K V roce 1820 navštívil ruský car Alexander I. místní krčmu, když cestoval z Moskvy na opavský sněm. Krčma v původním stavu vydržela až do roku 1864, kdy vyhořela. V témže roce byla postavena nová, která až do roku 1945 nesla název „Historický hostinec, který v roce 1820 navštívil ruský car Alexander I.“

V době 2. světové války obce připadly k Německu. Po druhé světové válce, došlo k zásadním změnám v jejím vývoji. V roce 1960 zde byla umístěna vojenská posádka, která zde působila až do roku 1995. Od roku 2000 jsou bývalé kasárny ve vlastnictví obce, část se pronajímá drobným soukromým podnikatelům a část využívá obec pro vlastní účely. V roce 1975 v obci zahájil provoz Masospol, velkovýkrmna hospodářských zvířat. Od 1.5.1973 měly Služovice se sousedící Vrbkou společný MNV a ke sloučení těchto obcí pak došlo k 1.1.1979. Obec má svůj znak a prapor.

